

Когато Кейла Хийтланд е в трети клас тя все още срича, трудно се справя с математиката, а диктовките и са пълни с грешки.

За свой късмет Кейла попада при Мери Кей Фрейзър, консултант – учител по дислексия и преминава коригираща програма по метода Дейвис.

Ето какво споделя Кейла в словото си при завършването на гимназията като първенец на випуска.

„Изключително много се вълнувам да застана днес тук, пред всички вас. Вълнувам се не само защото това е последният ден от нашия училищен живот, но и заради дългия път, който самата аз изминах през годините. Когато бях в трети клас четях ужасно – сричах и почти нищо не разбирах от прочетеното. Трудно се справях с математиката, особено когато трябваше да запиша решението на задачата. А диктовките ми бяха пълни с грешки. Никога не можех да си направя домашните както трябва, защото не разбирах инструкциите и не знаех какво се иска от мен. Единственият начин, по който можех да уча, беше да слушам и да наблюдавам.

Всичко това ми се случваше, защото имам дислексия. Дислексията означава трудности с четенето, писането, математиката, защото някои хора не могат да виждат думите като форми с определено значение, или не са в състояние да разграничават визуално отделните букви.

Скоро след като моята дислексия беше открита, аз срещнах една забележителна жена – Мери Кей Фрейзър. Мери Кей ми помогна да погледна на моята дислексия от друг ъгъл, да я превърна в мой позитив чрез една система, която се нарича Дейвис Коригираща Програма. През дните на програмата и в дългите месеци работа след това моите затруднения с четенето и писането постепенно изчезнаха. Дислексията винаги ще оказва влияние върху моя живот, но програмата ме научи как да се справям с проблемите и как да преодолеея невъзможността да чета и да пиша добре.

Сега аз стоя тук, пред вас, като първенец на своя гимназиален випуск. Първенец, който

само преди няколко години не можеше да чете и пише. Дислексик, който не знаеше как да запише решението на една задача и който днес се стреми към кариера в областта на инженерните науки.

Повечето хора смятат дислексията за увреждане, но аз вярвам, че дислексията е дарба. И съм убедена, че благодарение на нея успях да измина този дълъг път – от малкото, изоставашо в училище момиче до първенец на випуска.

Сред всички нас, които завършваме днес, няма дори двама, които изцяло да си приличат. Всички ние имаме изключително различни интереси по отношение на спорта, музиката, хобитата и бъдещите планове. Някои ще продължат образованието си, други ще се насочат към бизнеса, някои ще изучават японски или испански, други ще учат медицина, а някои още не са решили с какво искат да се занимават. Но няма значение какво ще изберем, няма значение какъв университет или колеж ще посещаваме, с какво ще се занимаваме след това, всички ние ще се сблъскаме с много препятствия, с много предизвикателства в нашия живот. Понякога ще ни се иска да се откажем, когато стане много трудно и ни се струва, че нищо повече не може да се направи. Но без значение какво ви поднася животът, никога не подценявайте собствените си възможности. Знайте, че каквото и да си пожелаете, можете да го постигнете, дори това да означава да направите невъзможното възможно. Както е казано в Библията „ вземете най-доброто от всяка възможност.” Ако имате мечти, борете се за тях, не спирайте да се борите докато мечтите ви се превърнат в реалност. Не позволявайте на никого и на нищо да ви отклони от пътя ви и никога не спирайте да следвате мечтите си. Каквото и да правите, не предавайте себе си. Ако аз бях се предала и бях спряла да работя упорито и да вярвам в себе си, никога не бих стигнала до мястото, на което съм сега.

Така че не спирайте да работите упорито за онова, което искате, и никога не спирайте да вярвате в себе си. Търсете най-доброто за себе си, действайте по най-добрия начин, влагайте най-доброто от себе си във всичко, което правите и никога за нищо на света не се примирявайте с нещо по-малко от най-доброто.

Кейла Хийланд,

Гимназия "Ван Метер", Айова, САЩ

2007 г.